

46 78 39 83 80 81

INARI NUKKUMAJOEN TALVIKOTAKYLÄT

Tarkastus 1970.

Anja Sarvas.

Inari Nukkumajoki.

Talvikotakylien tarkastus elokuussa 1970.

Kertomukseen liittyvät topografinen kartta 1:20000 n:o 3841 01 (Inari, painettu 1968), kuvataulut 1-5, joissa valokuvat negatiiveista n:ot 35556-35566 sekä eripainos Suomen Museosta n:o 1913 ja Ilmari Itkosen kirjeet 24.6.1970 ja 22.3.1971.

Inarin Nukkumajokivarressa on talvikotakylä eli markkinoita viisi kappaletta, jotka pystyttiin paikallistamaan keuhällä 1970; kertomuksessa ne on numeroitu 1-3, 4-5. Oheiselle top.kartalle merkitty n:o 4a on talvikotakylä, jonka sijainti selvisi vasta maaliskuussa 1971. ¹⁾ Läheisen Lapinojan varressa on lisäksi yksi talvikotakylä, joka oheiselle kartalle on merkitty n:olla 6.

Kesäkuussa 1970 tuli Muinaistieteellisen toimikunnan esihistorialliselle osastolle varatuomari Ilmari Itkoselta ilmoitus ²⁾, jonka mukaan Inarin Nukkumajoen suulle oltaisiin perustamassa kiinteää leiri- ja lomailukeskusta, joka saattaisi olla uhkana Nukkumajoen talvikotakylille. Kirjeessään Itkonen korosti Nukkumajoen talvikotakylien merkityksellisyyttä kiinteinä muinaisjäännöksinä ja pyysi Muinaistieteellistä toimikuntaa ryhtymään toimenpiteisiin ko. muinaisjäännösten rauhoittamiseksi ja Nukkumajokivarren suojelemiseksi.

Päästäkseen perille mahdollisista rakennushankkeista Nukkumajoella allekirjoittanut otti yhteyttä Inarin kunnan rakennustarkastajaan Mikko Rantalaan. Rantala ei ollut tietoinen mistään rakennushankkeista mutta mainitsi sen sijaan, että Nuk-

1) Ks. liitteenä olevaa Ilmari Itkosen kirjettä 22.3.1971.

2) Ks. Itkosen kirjettä 24.6.1970.

kumajoen suulle, joen länsipuolelle, oli jo muutama vuosi sitten perustettu Jää-Savu-niminen lihasavustamo ja että omistajat kesäisin pitivät paikalla myös leirintäaluetta. Koska tilanteesta Nukkumajokivarressa ei päästy puhelinkeskustelujen perusteella täyteen selvyyteen, lähti allekirjoittanut elokuussa 1970 tarkastamaan Nukkumajoen talvikotakylää.

Nukkumajoen talvikotakylästä eli markkinoista ensimmäisen löysi Ilmari Itkonen v.1909. ¹⁾ Se löytyi sattumalta Nukkumajoen itärannalta, joen suusta, kun siinä olevan talon asukas ryhtyi raivaamaan niittyä. Muut talvikotakylät, joita Itkosen mukaan on 7 kpl. hän löysi ryhdyttyään tutkimaan Nukkumajoen rantoja yläjuoksulle päin. ²⁾ Viimeinen markkina sijaitsee Itkosen mukaan noin 7 km päässä joen suusta. Top. karttaan n:o 3841 01 on merkitty viisi talvikotakylää Nukkumajoen varteen; Itkosen ensimmäisenä löytämä markkina joen suussa, itärannalla, on kokonaan tuhoutunut; paikalla on pari taloa ja talojen ympäristö on raivattu viljelysmaaksi. Itkonen mainitsee kirjeessään 22.3.1971, että Inarinjärven rannalla niinikään Nukkumajoen suun itäpuolella, oli myös talvikotakylä, joka jo Itkosen paikalla käydessä (1909) oli melkein kokonaan hävitetty. Tästä kylästä ei nykyisin ole enää mitään merkkejä havaittavissa.

1. Maanomistaja Turusen perikunta, os. Inari.

46

Koord. x = 7645 40

y = 503 76

z = 130

Kuvataulut 1-2.

1) Ks. Suomen Museo n:o 1 1913 ss. 6-7.

2) Ks. Itkosen epilogi vuoden 1913 SM:n eripainokseen, joka on liitteenä.

Talvikotakylä n:o 1 sijaitsee Nukkumajoen länsirannalla, vajaat 3 km linnuntietä kaakkoon Inarin kirkosta ja vajaan kilometrin päässä joen suusta etelään. Kenttä sijaitsee koivikkoa kasvavalla tasanteella, noin 100-150 m joesta länteen. Kenttää tarkasteltaessa siinä havaittiin kaikkiaan lähes 20 kodan tai kammin pohjaa, joista useat erottuivat maastossa jokseenkin selvästi. Kodanpohjat - seinien alaosat näkyvät matalina valleina - ovat rivissä joen suuntaisena. Muodoltaan ne ovat neliskulmaisia - noin 4x4 m - ja keskellä on tulisijan jäännökset. Tulisijat olivat muodoltaan joko suorakaiteen muotoisia tai pyöreitä. Talvikotakylän n:o 1 yhteydessä oli lisäksi useita pyöreitä loiva-reunaisia kuoppia, joiden tarkoitus jäi epäselväksi sekä isokoisen kiukaan jäännökset, jonka ympärillä ei havaittu merkkejä seinistä. Ilmari Itkosen erään kodanpohjan kaivauksessa löytämä tulusraudan (?) katkelma KM 5471:15 lienee sijoitettavissa juuri tämän talvikotakylän yhteyteen.

2. Maanomistaja Kaarlo Äärelä, os. Inari.

78

Koord. x = 7644 54

y = 503 40

z = 130-140

Kuvataulu 3.

Talvikotakylä n:o 2 sijaitsee Nukkumajoen länsirannalla, runsaat 3 km linnuntietä eteläkaakkoon Inarin kirkosta ja noin kilometrin verran talvikotakylästä n:o 1 jokivartta ylöspäin. Markkina on tiheähköä koivikkoa kasvavalla tasanteella, aivan joen rannassa. Tällä kentällä laskettiin kodanpohjia vain 4 kpl. mutta niitä saattaisi löytyä enemmänkin, mikäli olisi tilaisuus tarkempaan tutkimukseen. Kodanpohjat ovat muodoltaan ja kooltaan samanlaisia kuin n:ossa 1.

3. Maanomistaja Kaarlo Äärelä, os. Inari.

32

Koord. x = 7644 12

y = 502 98

z = 130-140

Kuvataulu 4.

Talvikotakylä n:o 3 sijaitsee Nukkumajoen itäranalla, runsaat 3 km linnuntietä eteläkaakkoon Inarin kirkosta ja noin 600 m lounaaseen talvikotakylästä n:o 2. Paikalla on aikaisemmin ollut koivikkoa (esim. allekirjoittaneen käydessä siellä v.1968), mutta nyt se oli kokonaan hakattu ja puut jätetty korjaamatta pois. Vain muutamat suuret männyt oli jätetty kaatamatta. Maassa makaavat koivunrangat vaikeuttivat melkoisesti kodanpohjien löytymistä; etsinnän tuloksena niitä paljastui kuitenkin lähes kymmenkunta.

4a. Talvikotakylä sijaitsee valtion maalla. ¹⁾

83

Koord. x = 7644 00

y = 502 70

z = 130-140

ks. korjaus A. Sawaan kertomuksessa Tarkastuksesta v. 1971.

Tämän talvikotakylän sijainti on ollut täysin epäselvä kunnes allekirjoittanut maaliskuussa 1971 ryhtyi sitä tiedustelemaan Ilmari Itkoselta. Itkosen antamien tietojen mukaan markkina sijaitsee Nukkumajoen länsirannalla, noin 300 m länsilounaaseen edellisestä kylästä (n:o 3). Itkosen mukaan paikalla on noin 175 m matkalla ainakin 16 säännöllistä tulisijaa, joihin kaikkien ympärillä ei kotavallia erottanut. Kentällä oli myös yksi säännötön tulisija sekä iso kiuas, joka pohja-alaltaan oli soikea.

1) Tiedot perustuvat Itkosen kirjeeseen 22.3.1971.

Kansatieteellisellä osastolla olevat sarvilusikat ja rauta-veitsi (n:o 4909) sekä esihistoriallisella osastolla oleva kivikirveen katkelma ja kaksi pronssilevyn palasta (11666:1-2) ovat verifikaatissa (n:o 11666) esiintyvien tietojen mukaan löydetyt juuri tästä talvikotakylästä v.1912. Löytäjät Uula Saijets ja Matti Mattus olivat kesällä 1912 kaivelleet Nukkumajoen länsirannalla olevaa viidettä kylänpaikkaa, joka sijaitsi noin 4 km päässä Nukkumajoen suusta. ¹⁾ Esihistoriallisen osaston top.arkistossa on T.I.Itkosen kartta kotakylästä, jossa hän suoritti kaivauksen v.1914. Karttaan hän on kirjoittanut, että kyseessä on sama markkina, jota jotkut lappalaiset v.1912 olivat kaivelleet ja löytäneet esineitä, jotka toimitettiin museoon. Tähän asti on pidetty jokseenkin varmana, että T.I.Itkonen suoritti kaivauksensa itärannalla olevassa, karttaan n:olla 3 merkityssä kylässä. Itkonen ei ole jättänyt kaivauksesta kertomusta; kartan ohella on top,arkistossa muutamia valokuvia, mutta nekään eivät anna asialle selvennystä. Itkosen kartassa on tosin heikko, lyijykynällä piirretty pohjoisnuoli, jonka mukaan kylä sijaitsisi itärannalla. Nuoli saattaa kuitenkin olla jonkun toisen myöhemmin lisäämä; Nukkumajokihan virtaa etelästä pohjoiseen ja tuntuisi luonnolliselta tällaisessa tapauksessa piirtää kartta samassa suunnassa (pohjoinen-karttapohjoinen). Tähän kysymykseen lienee kuitenkin mahdotonta saada enää varmaa vastausta, joten jää epävarmaksi suoritettiinko kaivaus kotakylässä n:o 4a vai 3. Talvikotakylää n:o 4a ei ole tarkastettu, joten sen tämän hetkisestä tilasta ei ole mitään tietoja.

1) Ks. verifikaatti.

4. Talvikotakylä sijaitsee valtion maalla.

80

Koord. x = 7642 64

y = 501 40

z = 150

Kuvataulu 5.

Talvikotakylä n:o 4 sijaitsee Nukkumajoen itärannalla, runsaat 4 km linnuntietä etelään Inarin kirkosta ja runsaat 2 km luonaaseen talvikotakylästä n:o 3. Tämäkin markkina on koivikkoa kasvavalla tasanteella. Kodanpohjia - samankokoisia ja -muotoisia kuin edellisissäkin kylissä - havaittiin useita ja jokaisen keskellä oli lieden jäännökset. Markkina n:o 4 oli aivan koskematon.

5. Talvikotakylä sijaitsee valtion maalla.

81

Koord. x = 7641 44

y = 500 78

z = 150-155

Talvikotakylä n:o 5 sijaitsee Nukkumajoen länsirannalla, paikassa, jossa joki laajenee järveksi. Matkaa sinne on linnuntietä Inarin kirkosta noin 5,5 km etelälounaaseen ja markkinasta n:o 4 noin 1,5 km lounaaseen. Allekirjoittaneella ei ajan niukkuuden vuoksi ollut tilaisuutta käydä tällä kotakentällä, koska ei ollut saatavissa venettä ja jalan kiertäen olisi matka tullut liian aikaa vieväksi. Paikka näytti kuitenkin koskemattomalta katsottuna järven itärannalta.

Helsinki 15.4.1971

Anja Sarvas

Fil.kand. Anja Sarvas
Municipality. toimikunta, Esihistoriallinen osasto
Kansallismuseo, Helsinki 10

Viite: Kirjeenne 4.3.1971 № 1719

Asia: Nukkumajoen talvikotakylät

V. 1909 olin Muinaismuistoyhdistyksen stipendiaattina Inarissa. Suomen Museon № 1/1910 siv. 24 on lyhyt maininta siitä, että olin jättänyt kertomuksen matkastani.

Suomen Museon № 1/1913 siv. 1 - 8 on kirjoitukseni "Tietoja Inarin kirkonkylän seudun muinaisuudesta". Sen sivuilla 6 ja 7 on pohdintaa Nukkumajoen ns. markkinapaikoista eli talvikotakylästä. Siinä luetaan, että Nukkumajoki "on merkillinen siitä, että sen rannoilla on ainakin 8 ns. Markkinapaikkaa". Niitä nimitettiin myös talvikodiksi (talvaskoah) . Jäljempänä luetaan: "Ensimmäinen niistä on ihan joen suussa", mutta ei sanota, kummalla puolen jokea, enkä pelkään muistiini näin pitkän ajan perästä enää luota. Sitäpaitsi oli joen suun itäpuolella Inarin rannalla talvikotakylä, joka oli melkein kokonaan hävitetty, mutta jonka jäännökset kyllä näin. (Nimitän näitä markkinapaikkoja, 'talvikotia' ja talvikotakyläjä jäljempänä lyhyiden vuoksi vain 'kyliksi').

~~Ennen~~ Lukuunottamatta viimeksi mainittua järvejrantakylää, löysin kaikki muut kylät omin nokkini kenenkään opastamatta, enkä edes tiennyt, tunsiko joku muu jonkin tai yhtään näistä jokivarren kylästä.- Nuo kaksi edellä mainittua kylää ilmeisesti ovat kokonaan hävinneet.- Vanhasta konseptistani näen, että seuraava eli

~~IV kylä~~ III kylä oli joen länsirannalla. Täksi näyttää sopivan karttaanne punaisella ykkösellä merkitty kylä.

IV kylä oli myös joen länsirannalla, siis nähtävästi karttaanne punaisella kakkosella merkitty.

V kylä oli joen itärannalla. Ehkäpä se on sama, joka karttaanne on merkitty punaisella kolmosella.

VI kylä oli joen länsirannalla. Sen sijaintia ei karttaanne ole lainkaan merkitty. Ehkäpä tässä on kyseessä kaipaamanne puuttuva kylä. Sen varalta, että näin on, W jäljennän tähän mitä konseptiini on kirjoitettu: "Noin 300 m edellisestä WSW kohti on joen länsirannalla taas yksi markkinapaikka, jossa n. 175 m. matkalla oli ainakin 16 säännöllistä tulisijaa, joskaan kotafallia ei kaikissa ensinkään eroittanut. Sitäpaitsi oli siellä yksi säännötön tulisija sekä taasen iso kiuvas, joka pohja-alaltaan oli soikea (290 + 245

cm) ja 85 cm korkea. Huoneensijaa ei siinä ollut näkyvissä.

Eräässä kotasijassa kasvoi 1 m. korkeudelta 20cm cm. läpimit-
tainen koivu ja toisessa rinnan korkeudelta 45 cm läpimittainen
petäjä (jonka täytyy olla yli 300 v. vanha)."

VII kylä on edellisestä n. 2 km päässä itärannalla, jossa n.
150 m. matkalla oli 8 kotasijaa ja iso kiuvas =====.

VIII kylä on joen länsirannalla suunnilleen Nukkumajoenjärven
eteläpään kohdalla.

Siinäpä ne sitten kaikki tuntemani Nukkumajoen tienoon kylät
olivatkin. Lapinjoen kylää en tiennyt olevan olemassakaan.
Tarkemman etsinnän tuloksena saattaisi seudulta löytyä muita-
kin kyliä.

Jäljellä on vielä eräitä avoimia kysymyksiä.- Viitekirjeessänne
~~senotte muuttokansakylän~~ ~~paikkakokkevin~~ ~~mietteitennä~~ ~~jäikkien~~
on virke: "Tällaisiin mietteisiin olen tullut luettuani selos-
tustanne Uula Soijetsin (po. Saijetsin) ja Matti Mattuksen v.
1912 erästä talvikotakylästä esiinkaivamien esineiden löytymi-
sestä." - En parhaalla tahdollanikaan muista tuollaista "selos-
tustani", enkä myöskään muista olleeni Uula Saijetsin ja Matti
Mattuksen kanssa missään kaivamispuuhissa. Mitähän tämä kaikki
merkinnee? Muistelen kyllä hämärästi olleeni läsnä, kun veljeni
v. 1912 kaivoi erästä kotasijaa ja sen viereistä porojen esiin
kuopimaa maanalaista luukasaa, josta mm. löytyi joitakin luuesi-
neitä ja ~~ts~~ rautainen "tarruuniipe" ts. norjanveitsi. - Olisi
kiinnostavaa saada Teiltä tarkempia tietoja näistä seikoista.-

Kuinka voi olla mahdollista, että kokonainen pituudeltaankin
mittava kylä olisi jäljettömiin hävinnyt?

(Ohimennen mainitsen, että v. 1913 muistaakseni en käynyt Ina-
rissa, ja syksyllä 1914 I:n maailmansodan jo sytyttyä siirryin
Enontekiölle nimismieheksi)- Kuulemiin!

Kunnioittavasti

Ilmari Itkonen

Ilman' Itkonen

*P.S. Jos vielä kirjoitatte minulle, ilmoittakaa osoitteenne
postinumeroineen!*

Sama

(Parikkalan) Särkisalmi 24.6. 1970

Muinaistieteellinen Toimikunta
 Osastonjohtaja Tohtori Helmer Salmo
 Mannerheimintie 34
Helsinki 10

Koska olen jo ikämies, kohta 82-vuotias, pidän asiallisena toimittaa hallussani olevat muinaisjäännökset niiden oikeaan paikkaan. Niissä kuitenkin tuskin on mitään uutta, koska ne ovat peräisin ennestään tunnetuilta löytöpaikoilta. Jäännökset, jotka lähetän postipakettina samalla kertaa kuin tämän kirjeenkin, ovat:

№ 1 (kirjekuori). Karkearakeisen, paksulaitaisen saviruu-
 kun kappale (ehkä melko varh. kivikaudelta?). Löytänyt v.
 1935 sittemmin sodassa kaatunut särkisalmelainen työmies
 Jalmari Kasanen. Löytöpaikka vanhastaan tunnettu, Simpele-
 järven Särkisalmesta n. 1,5 km lounaaseen sijaitseva Kaunis-
 saari, jonka ylemmät kerrokset aarteineen kuuluu aikoinaan
 ajetun maanteitten soratäytteeksi. Siitä on enää jäljellä
 vain epätasainen pohja. Saaren omistaa nykyään eläkeläinen
 Paavo Amper, jolla on siellä kesähuvila.

№ 2 (pieni laatikko). Palaneita luupalasia ja -siruja,
 jotka olen v. 1909 poiminut kahdesta eri paikasta valitetta-
 vasti voimatta enää eritellä, mitkä niistä ovat peräisin
 tuosta, mitkä tästä. Nämä paikat ovat Inarin Juutuan Vuopa-
 jan kivikautinen kotasija l. ja siitä n. 250 m. päässä itä-
 koilliseen sijaitseva "Kuoppakumpu", ks. Suomen Museon № 1/
 1913 oheisen eripainoksen sivuja 1 - 4. Tuon kummun keksin
 sattumalta 24.10. 1909, jolloin yhtä kuopista hieman tunnus-
 telin.

№ 3 kirjekuori. Siinä on, yhtä lukuunottamatta, palaneilta
 näyttäviä kivikappaleita ja -liuskoja, jotka olen poiminut
 Vuopajan kotasijan l. pohjoisreunan hiekan seasta.

№ 4 (kirjekuori). Siinä on kampa- ja kuoppakeraamisia
 lohjenneita ja haljenneita asbestin sekaisesta savesta val-
 mistettujen, nuor.(?) kivikaudelta peräisin olleiden savias-

2,
tiain palasia, mitkä kaikki olen ottanut talteen ed.mainitun Vuopajan kotasijan № 1 pohjoisreunan ulkopuolelta hiekan seasta.

Otaksun ainakin jo v. 1910 Muinaismuistoyhdistykselle selosta-
neeni tunnustelukaivausteni kulkua ja yksityiskohtia, josta
syystä en niihin tämän yhteydessä enää kajoa. Viittaan vain Suo-
men Museon № 1/1910 sivulla 24 olleeseen seuraavaan 6-riviseen
petiittiututiseen:

"Inari. Ylioppilas Ilmari Itkonen, joka yhdistyksen stipen-
dillä kesällä 1909 muinaistieteellisessä tarkoituksessa tutki
Inarin laajan pitäjän, on jättänyt kertomuksen matkastaan.
Kertomus sisältää tärkeitä Lapin muinaisuutta valaisevia tieto-
ja. Erittäinkin ansaitsevat huomiota stipendiaatin tapaamat ki-
vikautiset asuinpaikat ja asumusten sijat, joita ei näin täy-
dellisinä ja hyvin säilyneinä ole muualla Suomessa tavattu."

Yllä olevasta voitaneen jo päätellä Muinaismuistoyhdistyk-
sen hyväksyneen arkeologiset toimeni.

Tosiasiallisesti olikin valtionarkeologi, Suomen muinais-
tutkimuksen grand old man J. R. Aspelin antanut luvan tunnus-
telukaivauksiini ja häntä olivat Kevättalvella 1909 (jolloin
uutterasti opiskelin lakitiedettä) myötälleet ja ^{minua} teoreetti-
sesti opastaneet, kukin alaltaan, ainakin Hj. Appelgren, Th.
Schwindt, J. Ailio ja U. T. Sirelius. Myös A. Hackman ja A. M.
Tallgren rohkaisivat minua. Mutta erittäinkin Sirelius oli
sekä silloin että myöhemminkin etnografian tutkimusta ja
sen alan keräilyä koskevissa ohjeissaan ja toivomuksissaan,
sangen aktiivinen. Hänen toimeksiantojensa tulosten selvitte-
lyssä sainkin lukujeni lomassa puuhailta vielä parin vuoden ai-
kana. Näistä tutkimuksistani olen Muinaismuistoyhdistykselle
antanut erillisen kertomuksen.

Sekä muinais- että kansatieteellisissä touhuissani tulin
kesällä 1909 retkeilleeksi ~~xm~~ matkapäiväkirjani mukaan runsaas-
yli 1500 kilometriä, pääasiassa maitse. Miten Lapin lyhyt kesä
lienee kaikkeen tähän riittänytkin!

Kuinka täysin vieraan alan miehenä tulin suostuneeksi Mui-
naismuistoyhdistyksen stipendiaattitarjoukseen, olisi niin
pitkä juttu kertoa, että minun nyt on siitä luovuttava.

+ +
+

Niin kuin Rovaniemi -lehden oheinen leike 2.7.1929 № 72 osoittaa, näyttää toht. Sakari Pälsi tehneen "isohkon koekai-
vauksen" mm. Inarin kirkonkylän Vuopajan kivikautisella asuin-
paikalla. Oliko hän kaivanut samaa kotasijaa kuin minä 20 v.
aiemmin, vai jotakin siellä ollutta muuta, se ei leikkeestä
selviä. Hänen löytönsä näyttävät olleen minun vastaavia pa-
rempia, mutta hänhän olikin asiantuntija.

+ +
+

Hiljakkoin näin jossakin lehdessä maininnan, että jokin yh-
distys tai firma on perustanut ~~kiinteän~~ kiinteän lomailu- tai
leirintäpaikan Inarijärveen² etelästä laskevan pienen Nukkumajo-
en suun seudulle. Niin kuin Suomen Museon oheisen eripainok-
sen № 1/1913 sivuilla 6 ja 7 olen kertonut, mainitun joen ran-
nalla on ainakin 8 ns. markkina- eli talvikotakylän paikkaa.
Nämä ovat mielestäni erittäin arvokkaita muinaisjäännöksiä.
Sen vuoksi rohkenen esittää, että arv. Muinaistieteellinen Toi-
mikunta ryhtyisi tarpeellisiin toimiin ko. kiinteiden muinais-
jäännösten rauhoittamiseksi ja mikäli mahd. koko jokivarren
suojelemiseksi leirintäsaasteelta.

Kunnioittavasti

Ilmari Itkonen

Ilmari Itkonen

varat.

Os. Särkisalmi.

loitettu Tnain kunnan rad. tark. Rautalalle
4.8 ja soitten tarkastuksesta Nukkunajen
talvikerälytina elokuun viimeisella viikolla.
Rautalan tiedon mukaan Jääsaven-nim. firma.
suahd. perust. jnkunkalaisen leivintäalueen joen suu-
puolelle. A.S. 4.8.-70

Illasselle vastattu kirjjeellä 11.9.-70

KUVATAULU 1
INARI NUKKUMAJO-
KI TALVIKOTAKYLÄ 1

NUKKUMAJOKIVARRESSA
SIJAITSEVAA TALVIKOTA-
KYLÄÄ ELI MARKKINAA

f. 35556 N:O 1. KODANPOH-
JIA EI KASVILLI-
SUUDEN VUOKSI NÄY SEL-
VÄSTI. TULISIJOJEN PAI-
KAT EROTTUVAT SELVIM-
MIN MAASTA KOHOAVINA
PIENINÄ PYÖREINÄ KUM-
PAREINA.

TALVIKOTAKYLÄSSÄ

N:O 1 LASKETTIIN KO-
DANPOHJIA OLE-
VAN NOIN 20

f. 35557 KPL, JOISTA USEIM-
MAT EROTTUIVAT
MAASTOSSA VARSIN
SELKEÄSTI. KENTTÄ
N:O 1 SIJAITSEE NUK-
KUMAJOEN LÄNSIRAN-
NALLA, NOIN 150 M JOES-
TA. KUVAT IDÄSTÄ.

f. 35558

ANJA SARVAS 1970

INARI NUKKUMAJOKI TALVIKOTAKYLÄ 1

KUVASSA KESKELLÄ ON
ERÄS TALVIKOTAKYLÄN
KODANPOHJISTA.

f. 35559

TALVIKOTAKYLÄN N:0 1
YHTEYDESSÄ ON USEI-
TA LOIVAREUNAISIA
PYÖREITÄ KUOPPIA;
KUVASSA ERÄS NIISTÄ.

f. 35560

INARI NUKKUMAJOKI TALVIKOTAKYLÄ 2

f. 35561

NUKKUMAJOKIVARREN TALVIKOTAKYLÄÄ N:O 2.
KOTIEN TULISIJAT EROTTUVAT MAASTOSTA KO-
HOAVINA KUMPAREINA. KENTTÄ N:O 2 SIJAIT-
SEE NUKKUMAJOEN LÄNSIRANNALLA. KUVA LOU-
NAASTA.

INARI NUKKUMAJOKI TALVIKOTAKYLÄ 3

KODANPOHJA TALVIKOTAKYLÄS-
SÄ N:O 3. KODAN KESKELLÄ OLE-
VA TULISIJA ON MUODOLTAAN
PITKÄNOMAINEN. KUVA ETELÄS-
TÄ. TAUSTALLA NUKKUMAJOKI.

f. 35562

KUVASSA ETUALALLA OSA ERÄÄS-
TÄ KODANPOHJASTA. PAIKALTA
ON KAADETTU LÄHES KAIKKI
PUUT, JOTKA NYT PEITTÄVÄT KO-
DANPOHJIA MELKO PA-
HOIN.

f. 35563

KUVASSA KESKELLÄ ERÄÄN
KODANPOHJAN TULISIJA. KO-
DAN "SEINIEN" PAIKAT EROT-
TUVAT MATALINA VALLEINA.

f. 35564

ANJA SARVAS 1970

INARI NUKKUMAJOKI TALVIKOTAKYLÄ 4

TALVIKOTAKYLÄÄ N:O 4
NUKKUMAJOEN ITÄRAN-
NALLA. KUVA IDÄSTÄ.

f. 35565

KENTTÄÄ N:O 4 KUVAT-
TUNA ITÄKAAKOSTA.

f. 35566